

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

11 март 1980 година*

„Данъчна система, приложима по отношение на ликьорни вина”

По дело 104/79

с предмет преюдициално запитване до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от Pretore (Областен съд), Бра, по висящото пред този съд дело между

Pasquale Foglia, San Vittoria d'Alba,

и

Mariella Novello, Magliano Alfieri,

относно тълкуването на член 92 и член 95 от Договора на ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. O'Keefe и г-н А. Touffait, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н Р. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart, г-н G. Bosco, г-н Т. Koormans и г-н О. Due, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящето

Решение

1. С определение от 6 юни 1979 г., получено в Съда на 29 юни 1979 г., Pretore, Бра по силата на член 177 от Договора на ЕИО отпрати питане към Съда по пет въпроса, свързани с тълкуването на член 92, 95 и 177 от Договора на ЕИО.
2. Делото, разглеждано в Pretore, Бра, се отнася до разходите, направени от жалбоподателя, г-н Foglia, търговец на вино, установен в Santa Vittoria d'Alba, провинция Сунео, Piemont, Италия, при доставката на няколко кашона италиански ликьорни вина до Menton, Франция, които е продал на ответника, г-жа Novello.
3. Досието по делото показва, че в договора за продажба, сключен между г-н Foglia и г-жа Novello, се посочва, че г-жа Novello не се задължава с никакви мита,

* Език на производството: италиански.

налагани от италианските или френските власти, които са в противоречие с разпоредбите за свободно движение на стоки между двете страни или поне не са дължими. г-н Foglia включва подобна клауза в своя договор с предприятието Danzas, на която поверява превоза на касите с ликьорни вина до Menton; според тази клауза г-н Foglia не се задължава да изплати незаконни такси или такива, които не са дължими.

4. В определението, с което се отнася питането, се посочва, че предметът на спора се ограничава единствено до сумата, платена за данък върху потреблението при вноса на ликьорни вина на френска територия. С помощта на досието и устните аргументи пред Съда се установява, че данъкът е изплатен от предприятието Danzas на френските власти без възражение или жалба; относно това, че сметката за изпращане, която Danzas са представили на г-н Foglia, и която е била регулирана, като е включена стойността на изплатения данък; г-жа Novello е отказала да възстанови тази част от разхода на г-н Foglia, като се позовава на клаузата за незаконни такси или такива, които не са дължими, изрично включени в договора за продажба.

5. Според Pretore, аргументите, които изтъква в своя защита г-жа Novello, предполагат, че следва да се постави под въпрос валидността на френското законодателство, което регламентира данъка върху потреблението на ликьорни вина във връзка с член 95 от Договора на ЕИО.

6. Поведението на г-н Foglia в хода на делото, разглеждано от Pretore, може да се определи като неутрално. Всъщност г-н Foglia твърди, че той при никакви обстоятелства не би могъл да дължи сумата, която се равнява на стойността на френския данък върху потреблението, тъй като ако данъкът е законно наложен, е трябвало да бъде платен от г-жа Novello, а ако е незаконно наложен, би следвало да се плати от предприятието Danzas.

7. От тази гледна точка, г-н Foglia отправя молба към националния съд да разшири обсега на производството и да призове Danzas като трета страна, заинтересована по случая. Въпреки всичко съдът стига до извода, че преди да се произнесе по това искане е необходимо да разреши проблема, свързан с това дали налагането на данъка върху потреблението, платен от Danzas, е съобразено с разпоредбите на Договора на ЕИО.

8. Страните по главното производство са представили известен брой документи на Pretore, които му позволяват да проучи френското законодателство относно данъчното облагане на ликьорни вина и на други сродни продукти. В резултат на своето проучване съдът заключава, че такова законодателство създаде „сериозна дискриминация” срещу италианските ликьорни вина и естествени вина, които са с високо алкохолно съдържание, според специалните класификации, направени за френски ликьорни вина, наричани „естествени сладки вина” и предвижда данъчни преференции по отношение на определени френски естествени вина с високо

алкохолно съдържание и указан произход. Въз основа на това заключение съдът формулира въпросите, отправени до Съда.

9. В писмените становища, представени на Съда, двете страни по главното производство предоставят по същество еднакво описание на данъчната дискриминация, налагана от френското законодателство по отношение на ликьорените вина; двете страни са на мнение, че това законодателство е несъвместимо с правните норми на Общността. В хода на устното производство пред съда г-н Foglia заявява, че той е участвал като страна по делото, разглеждано от съда, с оглед на заинтересоваността на неговото предприятие като такова, както и като предприятие, което принадлежи към определена категория италиански търговци, при разрешението на правните проблеми предмет на спора.

10. Следователно се оказва, че страните по главното производство са заинтересовани от това да се издаде решение, което обявява френската данъчна система за невалидна по отношение на ликьорените вина вследствие на производство, образувано от италиански съд, страните по което са две частни лица, които са се споразумели относно желания резултат и са включили клауза в договора, сключен помежду им, с оглед гледане на делото от италианския съд, който да се произнесе по този въпрос. Недобросъвестността на тази схема се подчертава от факта, че предприятието Danzas не упражнява правата си, според френското законодателство, да предяви иск във връзка с наложения Ж данък върху потреблението, независимо че предприятието несъмнено има интерес от това да постъпи по този начин предвид клаузата в договора, която има обвързваща сила, както и от факта, че г-н Foglia изплаща без да протестира сметката, предявена от Danzas, в която сметка се включва и стойността на споменатия данък.

11. Според член 177 от Договора на ЕИО, Съдът е длъжен да предоставя на всички съдилища в рамките на Общността необходимата им информация относно тълкуването на правото на Общността, която да им позволи да разрешава добросъвестни спорове, представени на тяхното внимание.

Ситуация, при която Съдът се задължава да издаде решение на базата на недобросъвестни схеми, като гореспоменатите, застрашава цялата система от средства за съдебна защита, която позволява на частни лица да се защитават от данъчните разпоредби, които са в противоречие с Договора.

12. Това означава, че въпросите, поставени от националния съд, с оглед на обстоятелствата по този случай, не са в обсега на задълженията на Съда на ЕО, уредени с член 177 от Договора на ЕИО.

13. Следователно Съдът не е компетентен да се произнесе по въпросите, поставени от националния съд.

По съдебните разноски

14. Разходите, направени от правителството на Република Франция и от Комисията на Европейските общности, представили своите становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

в отговор на въпросите, отнесени към него от Pretore, Bra с определение от 6 юни, 1979 г., реши:

Съдът на ЕО не е компетентен да се произнесе по въпросите, поставени от националния съд.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 март 1980 година.

Подписи